

ΕΙΝΟΜΗΛΟ

11+ ΕΤΩΝ

Αντώνης Σέργης

Βραβείο CyBBY 2016 Πρωτοεμφανιζόμενου Συγγραφέα

Η ΠΥΞΙΔΑ ΔΕ ΔΕΙΧΝΕΙ ΠΑΝΤΑ ΤΟΝ ΒΟΡΡΑ

Εικονογράφηση:
Αγγελική Πιλάτη

$$a^2 = b^2 + c^2$$

ηδίστη

EUKLIDISCHE GEOMETRIE

ΤΙΤΛΟΣ ΒΙΒΛΙΟΥ: **Η πυξίδα δε δείχνει πάντα τον Βορρά**
ΣΥΓΓΡΑΦΕΑΣ: Αντώνης Σέργης
ΕΞΩΦΥΛΛΟ – ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΣΗ: Αγγελική Πιλάτη
ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ – ΔΙΟΡΘΩΣΗ ΚΕΙΜΕΝΟΥ: Αναστασία Σακελλαρίου
ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΣΕΛΙΔΟΠΟΙΗΣΗ: Βάσω Βύρρα
ΜΑΚΕΤΑ ΕΞΩΦΥΛΛΟΥ: Δημήτρης Χαροκόπος

© Αντώνης Σέργης, 2017
© ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΨΥΧΟΓΙΟΣ Α.Ε., Αθήνα 2017

Πρώτη έκδοση: Οκτώβριος 2017

Έντυπη έκδοση ISBN 978-618-01-2073-8
Ηλεκτρονική έκδοση ISBN 978-618-01-2074-5

Τυπώθηκε στην Ευρωπαϊκή Ένωση σε 100% οικολογικό χαρτί.

Το παρόν έργο πνευματικής ιδιοκτησίας προστατεύεται κατά τις διατάξεις του Ελληνικού Νόμου (Ν. 2121/1993 όπως έχει τροποποιηθεί και ισχύει σήμερα) και τις διεθνείς συμβάσεις περί πνευματικής ιδιοκτησίας. Απαγορεύεται απολύτως η άνευ γραπτής αδείας του εκδότη κατά οποιονδήποτε τρόπο ή μέσο αντιγραφή, φωτοανατύπωση και εν γένει αναπαραγωγή, διανομή, εκμίσθωση ή δανεισμός, μετάφραση, διασκευή, αναμετάδοση, παρουσίαση στο κοινό σε οποιαδήποτε μορφή (ηλεκτρονική, μηχανική ή άλλη) και η εν γένει εκμετάλλευση του συνόλου ή μέρους του έργου.

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΨΥΧΟΓΙΟΣ Α.Ε.
Έδρα: Τατοίου 121, 144 52 Μεταμόρφωση
Βιβλιοπωλείο: Εμμ. Μπενάκη 13-15, 106 78 Αθήνα
Τηλ.: 2102804800 • fax: 2102819550 • e-mail: info@psychogios.gr
www.psychogios.gr • <http://blog.psychogios.gr>

PSICHOGIOS PUBLICATIONS S.A.
Head Office: 121, Tatoiou Str., 144 52 Metamorfossi, Greece
Bookstore: 13-15, Emm. Benaki Str., 106 78 Athens, Greece
Tel.: 2102804800 • fax: 2102819550 • e-mail: info@psychogios.gr
www.psychogios.gr • <http://blog.psychogios.gr>

Αντώνης Σέργης

Εικονογράφηση:
Αγγελική Πιλάτη

ΠΡΩΤΗ ΕΚΔΟΣΗ

Ο ΑΝΤΩΝΗΣ ΣΕΡΓΗΣ γεννήθηκε στη Λευκωσία το 1981. Σπούδασε στο Τμήμα Επιστημών της Αγωγής του Πανεπιστημίου Κύπρου και απέκτησε μεταπτυχιακό τίτλο στη Μαθηματική Παιδεία στο Πανεπιστήμιο του Μπρίστολ, στο Ηνωμένο Βασίλειο. Σήμερα εργάζεται ως δάσκαλος στη δημόσια εκπαίδευση.

Το πρώτο του παιδικό μυθιστόρημα με τίτλο **Η ΠΥΞΙΔΑ ΔΕ ΔΕΙΧΝΕΙ ΠΑΝΤΑ ΤΟΝ ΒΟΡΡΑ** έχει διακριθεί με το βραβείο πρωτοεμφανιζόμενου συγγραφέα παιδικής λογοτεχνίας 2015 από τον Κυπριακό Σύνδεσμο Παιδικού και Νεανικού Βιβλίου στην Κύπρο.

*Στην Ελευθερία και στην Αναστασία:
«Η φαντασία είναι πιο σημαντική
από τη γνώση»
(Άλμπερτ Αϊνστάιν)*

Η ιστορία βασίζεται σε πραγματικά στοιχεία της ζωής του επιστήμονα Άλμπερτ Αϊνστάιν (1879-1955).

Έρεβ τοβ,* γιατρέ!»
«Χέρμαν; Έρεβ τοβ! Πέρασε μέσα, πώς από δω τέτοια ώρα;»

«Απολογούμαι, Έρλιχ. Δε θα σ' ενοχλούσα νυχτιάτικα, μα είναι επείγον. Ο Αλβέρτος είναι βαριά άρρωστος».

«Αλήθεια; Τι έπαθε;»

«Από το απόγευμα ανέβασε υψηλό πυρετό. Δοκιμάσαμε να τον ρίξουμε με ποδόλουτρα, εντριβές με λάδι, κρύες πετσέτες, αλλά τίποτα. Δε λέει να υποχωρήσει ο καταραμένος».

«Έχει πόνους στο στήθος; Γρήγορες αναπνοές;»

«Ναι, δυσκολεύεται αφάνταστα να αναπνέει κανονικά».

* «Καλησπέρα» στα εβραϊκά.

«Άλλα συμπτώματα; Βήχας καθόλου;»

«Εντονότερος την τελευταία ώρα».

«Τότε πρέπει να διαστούμε», είπε ο δόκτωρ Πάουλ ανάστατος. «Παίρνω την τσάντα μου, μια ομπρέλα και φύγαμε», συνέχισε.

Έξω, τα μαύρα σύννεφα και η ψιλή βροχή έκαναν το σκοτάδι να φαντάζει πιο βαθύ. Ο γιατρός, σκυφτός, προσπαθούσε να μεγαλώσει το βήμα του για να φτάνει τον Χέρμαν, που ήταν λεπτότερος και πιο ευκίνητος. Από το πανδοχείο όπου έμενε, περπάτησαν μέσα από τα βρεγμένα δρομάκια προς την πλατεία Γκούτεπλatts. Αφού τη διέσχισαν, σε περίπου δέκα λεπτά έφτασαν στο σπίτι με τον αριθμό δεκατέσσερα στην οδό Ρίγκερβεκ.

«Πολίν, πώς είναι ο Αλβέρτος;» ρώτησε ο κύριος Χέρμαν τη γυναίκα του μπαίνοντας φουριόζικα στο δωμάτιο του γιου του, χωρίς καν να περιμένει την απάντησή της.

Ο γιατρός, που τον ακολουθούσε αγκομαχώντας, μόλις που κατάφερε να πει «καλησπέρα» και να βγάλει το παλτό του που έσταζε νερά.

Βρήκαν τον Αλβέρτο ξαπλωμένο στο κρεβάτι να τρέμει ολόκληρος. Τα μαύρα του μαλλιά ήταν μούσκεμα απ' τον ιδρώτα και τα μάτια του, που άλλες φορές χαμογελούσαν, τώρα ήταν μισόκλειστα κι αποκαμωμένα.

«Γιατρέ...» δοκίμασε να πει, μα οι μύες του λαιμού

του ήταν τόσο σφιγμένοι από τον βήχα, που δεν το κατόρθωσε.

«Δε χρειάζεται να μιλάς, Αλβέρτο. Η εξέταση δε θα πάρει παρά μόνο λίγα λεπτά. Χαλάρωσε, είσαι σε καλά χέρια».

Πριν προλάβει να τελειώσει την κουβέντα του, ο Αλβέρτος έχασε τις αισθήσεις του.

«Έρλιχ! Λιποθύμησε!» φώναξε ο πατέρας του, λες κι ο γιατρός δεν ήταν παρών.

Ο δόκτωρ Πάουλ άρπαξε τον καρπό του παιδιού για να διαπιστώσει αν είχε σφυγμούς. Ταυτόχρονα, με το στηθοσκοπικό του ακροάστηκε το στήθος του.

«Η πίεσή του είναι χαμηλή... αναπνέει... Χέρμαν, βοήθησέ με, σε παρακαλώ, να γυρίσουμε το σώμα του στα πλάγια».

«Αμέσως!»

«Αλβέρτο! Γιατρέ, τι έπαθε το παιδί μου;» ούρλιαξε πανικόβλητη η μητέρα του μπαίνοντας στο δωμάτιο, αφότου άκουσε τις φωνές τους.

«Πολίν, έλα, χαλάρωσε τα ρούχα του και μετακίνησε λίγες κουβέρτες. Η υπερβολική θερμότητα προκαλεί μειωμένη ροή αίματος στον εγκέφαλο. Και ψύχραιμα!» υπέδειξε ο γιατρός.

«Αλβέρτο μου, έλα, αγόρι μου, ξύπνα!» παρακίνησε ο πατέρας του σπρώχνοντάς τον ελαφρά στη μέση.

Προς στιγμήν, το παιδί αντέδρασε δείχνοντας σημάδια επικοινωνίας με το περιβάλλον του.

«Μπαμπά», ψιθύρισε κι έκλεισε ξανά τα μάτια του.

«Ευτυχώς! Συνήλθε!» ξέσπασε η κυρία Πολίν και του έσκασε ένα μεγάλο φιλί στο μάγουλο.

Ο γιατρός έλεγξε ξανά την κατάσταση του αναπνευστικού του, μέτρησε τους παλμούς και τη θερμοκρασία του. Το ύφος του φανέρωσε και τη διάγνωση.

«Χμ... μάλλον λιποθύμησε λόγω αφυδάτωσης ή πώσης της αρτηριακής του πίεσης. Πρόκειται για ένα βαρύ κρυολόγημα που, αν το αφήσεις, εξελίσσεται άσχημα. Είναι αρκετά καταβεβλημένος. Θα χρειαστεί να του χορηγήσω ένα σιρόπι. Είναι σχετικά καινούργιο, αλλά πιστεύω ότι θα έχει θετικά αποτελέσματα. Μέχρι αύριο θα δούμε πώς θα συμπεριφερθεί ο ιός. Εκτιμώ ότι θα υποχωρήσει σύντομα, σε τέσσερις πέντε μέρες περίπου. Ευτυχώς, έχουμε προλάβει την πνευμονία στα αρχικά στάδια, δε νομίζω να υπάρξει ουσιαστικός κίνδυνος».

«Κι ο πυρετός;» ρώτησε η μητέρα του κρατώντας τις βρεγμένες πετσέτες στα χέρια της.

«Θα υποχωρήσει. Δε θα κάνετε τίποτα απολύτως. Ξεκούραση και αρκετά υγρά. Αυτό μόνο. Ο βήχας θα κρατήσει λίγο περισσότερο. Θα επανέλθει κανονικότητα σε δύο περίπου εβδομάδες».

Ανακουφισμένη, η μητέρα ευχαρίστησε τον γιατρό και τον συνόδευσε προς την έξοδο. Ο δόκτωρ Έρλιχ Πάουλ ήταν από τους διασημότερους γιατρούς της Γερμανίας και είχε στενές φιλικές σχέσεις με την οικογένεια από παλιά.

«Α! Περιμένετε να στεγνώσω το παλτό σας στη φωτιά. Χέρμαν, κέρασε ένα τσάι τον γιατρό, σε παρακαλώ. Θα καθίσετε λίγο, έτσι;»

«Σ' ευχαριστώ, Πολίν. Εντάξει, μπορώ να περιμένω μέχρι να σταματήσει η βροχή», απάντησε και πήρε θέση στη λουλουδένια πολυθρόνα δίπλα από το τζάκι. Δεν τους είχε επισκεφτεί από τότε που μετακόμισαν στο νέο τους σπίτι, το οποίο πρέπει να ήταν πάνω από είκοσι ετών, αφού τα σημάδια του χρόνου ήταν εμφανή. Στους τοίχους υπήρχαν σημεία όπου φαινόταν η γκρίζα πέτρα και το ταβάνι ήταν ασυνήθιστα χαμηλό. Πάνω από το πιάνο δέσποζαν τρεις κρεμασμένες χαλκογραφίες και δίπλα ακριβώς ορθωνόταν μια ογκώδης βιβλιοθήκη, η οποία μόλις που χώραγε τις στοίβες των βιβλίων.

Αν είχα χρόνο, θα τα έκανα φύλλο και φτερό, σκέφτηκε ο γιατρός, καθώς η ζεστή ατμόσφαιρα τον βοηθούσε να ξεχάσει την τρεχάλα που έκανε προηγουμένως στη βροχή. Κάθισε πιο αναπαυτικά και επέτρεψε στον εαυτό του να χαλαρώσει για λίγο έπειτα από μια εξουθενωτική μέρα. Μια γνωστή μυρωδιά από την κουζίνα τού τρυπούσε τη μύτη απ' την πρώτη στιγμή που είχε περάσει την ξύλινη πόρτα εισόδου.

«Κανέλα... η Πολίν σίγουρα θα μαγειρεύει κάποιο από τα λατρεμένα γλυκά της», μουρμούρισε.

Ο Χέρμαν δεν άργησε να επανέλθει κρατώντας έναν δίσκο με μια λουλουδάτη τσαγιέρα, δύο φλιτζάνια και

δύο πιατάκια γεμάτα με λαχταριστά στρούντελ.* Η όσφρηση του γιατρού δεν τον είχε προδώσει.

«Λοιπόν, πώς πάνε οι δουλειές σου, Χέρμαν;» άρχισε ο γιατρός την κουβέντα καθώς έπαιρνε το αχνιστό τσάι στα χέρια του.

«Δεν μπορώ να πω ότι έχουμε παράπονο. Μόλις που προλαβαίνουμε με τον αδελφό μου. Το εργοστάσιό μας διοχετεύει ηλεκτρική ενέργεια σ' ολόκληρη την επαρχία. Οι πωλήσεις των ηλεκτρογεννητριών και των πρωτοποριακών οργάνων μέτρησης του ηλεκτρισμού αυξάνονται. Από την άλλη, βέβαια, ο ανταγωνισμός είναι πολύ σκληρός με τις άλλες εταιρείες που έχουν έρθει στην πόλη. Αμφιβάλλω αν θα τα καταφέρουμε να συνεχίσουμε το ίδιο καλά για πολύ ακόμη. Ιδίως αυτή την περίοδο που το κλίμα εκθρόνιζε κατά των Εβραίων φουντώνει. Θα έχεις, φαντάζομαι, ακούσει για τα πογκρόμ** στη Ρωσία, έτσι;»

«Ναι, το διάβασα στις εφημερίδες. Ο λαός μας εκεί αντιμετωπίζει σημαντικούς κινδύνους».

«Είναι πολύ άδικο, Έρλιχ! Επιτίθενται βίαια σε όποιον Εβραίο βρουν μπροστά τους. Λεηλατούν τις περιουσίες τους. Καταστρέφουν τις επιχειρήσεις τους. Τους θεωρούν κατώτερους. Κι ο μόνος λόγος είναι γιατί έχουν διαφορετική καταγωγή! Κανένας άνθρω-

* Παραδοσιακό γερμανικό γλυκό.

** Μαζική και οργανωμένη βίαιη επίθεση εναντίον μιας ομάδας.

πος δεν πρέπει να θεωρείται λιγότερο σημαντικός από οποιονδήποτε. Δεν μπορώ να το πιστέψω. Προαισθάνομαι ότι πολύ σύντομα θα επεκταθεί το φαινόμενο και στη Γερμανία».

«Εδώ στο Μόναχο έχω την εντύπωση ότι επικρατεί σχετική ηρεμία ακόμη. Στο Βερολίνο όπου μένω εγώ υπάρχει μεγαλύτερη ένταση. Εκεί άρχισε να μυρίζει μπαρούτι για τα καλά».

«Σκέφτομαι ειλικρινά να φύγω με την οικογένειά μου, Έρλιχ. Αν διαδοθεί ότι είμαστε Εβραίοι, θα μας στριμώξουν. Δεν μπορώ να διανοηθώ ότι το παιδί μου θα ζει στη σκιά του φόβου. Θέλω να μεγαλώσει σε ένα πιο ελεύθερο και ανεξάρτητο περιβάλλον. Σκέψου ότι ο Αλβέρτος είναι το μοναδικό παιδί στο σχολείο του που έχει εβραϊκές ρίζες! Είναι κάτι που μπορεί να του προκαλέσει άσχημους μπελάδες. Ξέρω, δυστυχώς, πώς λειτουργούν τα σχολεία. Δεν έχουν καμιά υπεύθυνη πολιτική για παρόμοια θέματα. Εσύ δε φοβάσαι; Απ' ό,τι βλέπω, εξακολουθείς να φορείς ακόμη το κιπά* δημόσια».

«Χέρμαν, γνωρίζω πως εσύ δεν ακολουθείς αυστηρά τα έθιμα της θρησκείας μας και είναι απόλυτα σεβαστό. Παρ' όλα αυτά, πιστεύω πως αυτό το μικρό κάλυμμα στο κεφάλι μου δεν μπορεί να είναι τόσο επικίνδυνο! Επικίνδυνα είναι τα μυαλά που κρύβονται κά-

* Εβραϊκό σκουφάκι.

τω από ορισμένα καπέλα. Έπειτα, αν θέλουν να με βλάψουν, μπορούν πολύ άνετα να με εντοπίσουν. Δεν ντρέπομαι να δείχνω ποιος είμαι. Γιατί δεν μπορούν κάποιοι να αποδεχτούν το διαφορετικό; Δεν ενοχλώ κανέναν. Τι να πω; Μακάρι να κυλήσουν όλα θετικά. Κι εσείς να έχετε πίστη», είπε ο γιατρός, πίνοντας την τελευταία γουλιά από το τσάι του και δοκιμάζοντας την πρώτη μπουκιά από το γλυκό.

«Έχεις δίκιο», συμφώνησε ο κύριος Χέρμαν αφηρημένος. Η μόνη του έγνοια ήταν ο γιος του.

«Είναι πεντανόστιμο, τα συγχαρητήριά μου στη γυναίκα σου. Όσο για τον Αλβέρτο, να είσαι αισιόδοξος. Η αρρώστια θα φύγει και, μόλις αναρρώσει, πού ξέρεις; Μπορεί να σας βοηθά και στο εργοστάσιο. Είναι εξαιρετικό παιδί και με την εξυπνάδα του υπάρχουν άπειρες δυνατότητες για το μέλλον του», είπε για να αλλάξει κουβέντα.

«Ευχαριστώ για τα καλά σου λόγια. Ήταν πολύ τυχερός που βρέθηκες στην πόλη σήμερα. Τον τελευταίο καιρό άκουσα πολλά παιδιά να κινδυνεύουν από πνευμονία».

«Ναι, δυστυχώς δεν έχει βρεθεί μέχρι σήμερα καμιά αξιόπιστη θεραπεία. Θα έρθει σύντομα, ευελπιστώ, ο καιρός που θα έχουμε τα κατάλληλα φάρμακα. Υπάρχουν λαμπροί επιστήμονες στον χώρο και οι ιατρικές έρευνες κάνουν άλματα προόδου. Για την ώρα, αν χρειαστείτε οτιδήποτε άλλο, θα είμαι στην πόλη. Το

συνέδριο ανοσολογίας τελειώνει τέλος της εβδομάδας. Μην διστάσετε να με βρείτε».

«Εντάξει. Ευχαριστούμε για όλα, γιατρέ. Αντίο!»

«Σαλόμ,* αντίο», είπε και φόρεσε το ζεστό παλτό που μόλις του είχε φέρει η κυρία Πολίν.

Ο κύριος Χέρμαν του έσφιξε το χέρι εγκάρδια και κοντοστάθηκε λίγο στο κατώφλι για να ελέγξει τον καιρό. Η βροχή είχε σταματήσει και το κρύο άρχισε να υποχωρεί. Έκλεισε την πόρτα και βημάτισε κατευθείαν στο δωμάτιο του Αλβέρτου. Εξακολουθούσε να είναι αγχωμένος, αν και δεν ήθελε να το δείχνει στη γυναίκα του. Το ρολόι έδειχνε δέκα και μισή. Ο δείκτης γύριζε βασανιστικά αργά. Η ώρα φαίνεται ατέλειωτη όταν περιμένεις κάτι ν' αλλάξει. Κι ο Αλβέρτος παρέμενε ξαπλωμένος, ταλαίπωρος και με καμιά εμφανή βελτίωση από το ψεσινό βράδυ. Η κυρία Πολίν τακτοποιούσε τα πιάτα και ετοίμαζε και άλλες κρύες κομπρέσες. Μάλλον κι αυτή προσπαθούσε να κρατήσει το μυαλό της απασχολημένο, παρά να τελειώσει με τις δουλειές της. Σε λίγο, επέστρεψε ξανά στο δωμάτιο του γιου της.

«Χέρμαν, χρειάζεσαι ύπνο. Τρέχεις όλη μέρα να φροντίσεις το παιδί και δεν πρόλαβες να πάρεις ανάσα. Έλα, μπορείς να ξεκουραστείς τώρα, θα μείνω εγώ μαζί του το υπόλοιπο της βραδιάς», είπε καϊδεύοντάς του στοργικά τα μαλλιά.

* «Ειρήνη, αντίο» στα εβραϊκά.

«Κοίτα τον. Σπρώχνει τα σεντόνια. Πρέπει να ψήνεται στον πυρετό. Παραμιλά και βήχει συνέχεια», παρατήρησε αναστατωμένος σαν να μην την είχε ακούσει.

«Μέχρι αύριο θα είναι πολύ καλύτερα είπε ο γιατρός. Δεν αλλάζει κάτι αν αγωνιάς, ε;».

«Καλά», μουρμούρισε απρόθυμα περπατώντας προς το σαλόνι. *Παρά τρία γλιτώσαμε το κακό... Εύχομαι να μπορούσα να τον βοηθήσω με κάποιον τρόπο να νιώσει καλύτερα. Η αρρώστια τον έχει νικήσει κι εγώ στέκομαι εδώ ανήμπορος...* Οι ιδέες κλωθογύριζαν στο μυαλό του αρκετή ώρα. Στο τελευταίο πηγαινέλα, ο μικρός δείκτης είχε περάσει το δώδεκα. Οι δυνάμεις του άρχισαν να τον εγκαταλείπουν, όταν ξαφνικά του ήρθε μια φλασιά που τον έκανε ν' ανοίξει τα μάτια του και να χαμογελάσει. Μια λύση ξεπρόβαλε σαν από μηχανής θεός την κατάλληλη στιγμή. Στο εργοστάσιό του υπήρχε κάτι που ίσως ήταν ικανό να φτιάξει τη διάθεση του Αλβέρτου.

Τι κι αν κινδύνεψε η ζωή του; Τι κι αν στο σχολείο τού έκαναν τη ζωή δύσκολη; Τι κι αν όλοι τού γύρισαν την πλάτη όταν είχε ανάγκη από φίλους; Ο Αλβέρτος, ένα παιδί στη Γερμανία, στις αρχές του 20ού αιώνα, αποδεικνύει πως η εξυπνάδα δεν κρύβεται πίσω απ' τις έδρες και τα θρανία των τάξεων. Μας μαθαίνει ότι το να είσαι διαφορετικός είναι χάρισμα. Ξεπερνά τον εαυτό του, αντιμετωπίζει με θάρρος τις προκλήσεις και ανακαλύπτει τις αλήθειες της ζωής με τον δύσκολο τρόπο. Υπάρχουν πραγματικοί φίλοι; Αλλάζει ποτέ ο χαρακτήρας του ανθρώπου; Υπάρχει σωστός δρόμος για να ακολουθήσει κανείς; Όλα αυτά αποκαλύπτονται με τη βοήθεια της πυξίδας του, η οποία δε δείχνει πάντα τον Βορρά...

Το βιβλίο βασίζεται σε πραγματικά γεγονότα της ζωής του επιστήμονα Άλμπερτ Αϊνστάιν.

ΣΕΙΡΑ ΚΑΤΑΝΟΗΣΗΣ ΚΑΙ ΑΝΑΓΝΩΣΗΣ **ΦΡΟΥΤΑ**

Εκδόσεις ΨΥΧΟΓΙΟΣ
www.psichogios.gr

ΚΩΔ. ΜΗΧ. ΣΗΣ: 18893